ایران
صاحب امتیاز: خبرگزاری جمهوری اسلامی
مدیرمسئول: مهدی شفیعی
سردبیر: جواد دلیری

تلفن: ۸۸۷۶۱۷۲۰ نمابر: ۸۸۷۶۱۲۵۴ ارتباط مردمی: ۸۸۷۶۹۰۷۵
پیامک: ۳۰۰۰۴۵۱۲۱۳ روابط عمومی / نشانی: تهران خیابان خرمشهر،شماره ۲۰۸
صندوق پستی: ۵۳۸۸-۱۵۸۷۵ / امور مشترکین: ۸۸۷۴۸۸۰۰
چاپ: شرکت چاپ جام‌جم / سازمان چاپ و انتشارات دانشگاه آزاد اسلامی
چاپخانه همشهری
سازمان آگهی‌های روزنامه ایران: دارنده گواهینامه ایزو ۹۰۰۱ از شرکت NISCERT
تهران خیابان خرمشهر شماره ۱۶ / پذیرش سازمان آگهی‌ها: ۱۸۷۷ (۰۲۱)
انتشارات مؤسسه فرهنگی مطبوعاتی ایران: ۵-۸۸۵۴۸۸۹۲
http://irannewspaper.ir

اذان ظهر ۱۳/۰۹ | اذان مغرب ۲۰/۱۴ | نیمه شب شرعی ۰۰/۲۳ | اذان صبح فردا ۴/۵۱ | طلوع آفتاب فردا ۶/۲۳

سخن روز

پیامبر اکرم(ص): برای شهادت حسین علیه السلام، حرارت و گرمایی در دل‌های مؤمنان است که هرگز سرد و خاموش نمی‌شود.
جامع احادیث الشیعه، ج ۱۲، ص ۵۵۶

فریده سپاه منصور: اگر واکسن نزده بودم زنده نمی‌ماندم

از همه می خواهم ماسک بزنند، فاصله‌ها را رعایت کنند و دورهمی نگیرند، در حال حاضر واقعاً وضعیت سلامتی جامعه خوب نیست، ولی متأسفانه بسیاری به حرف‌های کادر درمان گوش و پروتکل‌ها را رعایت نمی‌کنند. باید باور کنیم چیزی به‌نام کرونا وجود دارد، من پروتکل‌ها را رعایت می‌کردم اما با این حال باز هم کرونا گرفتم. از همه آنهایی هم که نوبتشان برای واکسن فرارسیده، می‌خواهم که این واکسن را بزنند، اگر من هم واکسن نزده بودم حالا زنده نبودم. مهم نیست این واکسن از چه نوعی است مهم این است که از مرگ و میر جلوگیری می‌کند. وضعیتی که پیش آمده یک موضوع جمعی است و ما باید واقعاً «ما» شویم تا روند بهبودی سلامتی جامعه شتاب پیدا کند.

بازیگر سینما و تلویزیون پس از بهبودی از کرونا با مهر صحبت کرد.

گذشته از آن گذشتگان است و آینده از آن توست. مادام که از آن توست، نگهش دار و افکارت را، نه روی آزاری که در گذشته رسانده‌ای، بلکه روی کمکی که اکنون می‌توانی انجام دهی، متمرکز کن!

خرمگس
اتل لیلیان وُی نیچ

نـــگاره
پریسا نوراللهی

ولی افتاد مشکل‌ها

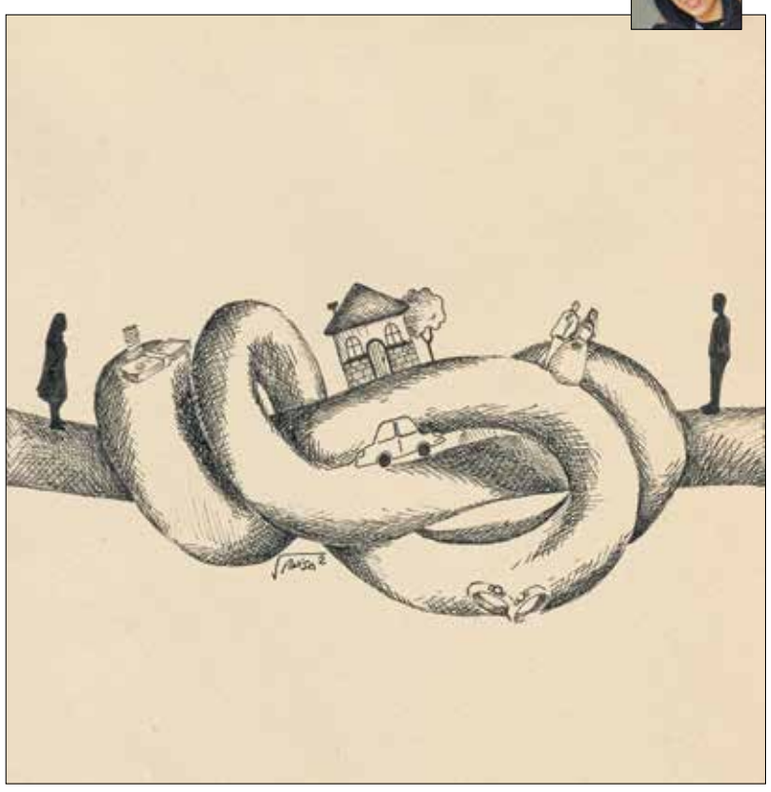

اهمیت فرم در ساختن تجربه دینی

بودها و نمودها

علیرضا نراقی
منتقد

نسبت تجربه دینی با اثر نمایشی، نسبت بسیار پیچیده‌ای است. تجربه دینی در حقیقت تجربه‌ای درونی و انفسی(Subjective) است که در حالات شخصی، اغلب توضیح‌ناپذیر و در مواجهه فرد با امر نامتناهی و عظمت خلقت رخ می‌دهد. به همین جهت هم تجربه دینی حاوی خصوصیاتی چون وارستگی، زهد و سکوت است.

در مقابل اما نمایش پدیده و تجربه‌ای عینی(Objective) است. نمایش چه در قالب تئاتر و چه تلویزیون و سینما، وابسته به رخداد و کنش است، نه آنچه در درون و ذهن می‌گذرد. ذهن و درونیات در آن حدی بروز و ظهور نمایشی خواهند داشت که توضیح پذیر باشند، به زبان بیایند یا دیدنی باشند. اما یک تجربه درونی و معنوی را چگونه می‌توان تصویر کرد؟ این مهم‌ترین چالش در پرداخت و خلق یک اثر نمایشی دینی است.

پل شریدر فیلمنامه نویس و فیلمساز شهیر امریکایی در کتاب ارزشمند خود «سبک استعلایی در سینما» با بررسی آثار سه فیلمساز مهم تاریخ سینما یعنی ازو، برسون و درایر تلاش می‌کند تا به این تناقض و سؤال بسیار مهم در بازنمایی و بازآفرینی تجربه دینی پاسخ دهد. او در تعریف سبک استعلایی در سینما می‌نویسد: «نوعی شکل عام بازنمایی و تجسم در سینما که متعال را متجلی می‌سازد.» در طول این کتاب با برشماردن عناصر فرمی و تمهیدات نمایشی، شریدر نشان می‌دهد که چگونه متعال در ابزار تکنیکال سینما می‌تواند بروز و ظهور پیدا کند.

نکته مهم با این تعاریف و طرح بحث این است که الزاماً موضوع دینی یا تاریخ دین، به معنای پدید آوردن اثر نمایشی دینی و استعلایی نیست. اثر نمایشی دینی، تجربه دینی را بازآفرینی می‌کند در حالی که سریالی درباره تاریخ دین تنها تاریخ را به روایت دین و متون دینی بازنمایی می‌کند، اما الزاماً صاحب تجربه دینی و خلق امر استعلایی و متعال نیست. در مقابل ممکن است فیلم ارتباطی موضوعی یا تاریخی با دین نداشته باشد اما به سبب سبک، فرم، نگاه و پرداخت لحظات درونی شخصیت به تجربه‌ای دینی دست پیدا کند و تجربه‌ای متعالی و فراتر از نمایشی صرف را برای مخاطب ایجاد نماید.

نکته دیگر این است که مخاطب اغلب با پیش فرض و پیش شناختی فرهنگی و اعتقادی اثری درباب تاریخ دین را تماشا می‌کند، اما اثری که موضوع آن دینی نیست با پیش فرض‌های دینی مخاطب کار ندارد، بلکه فارغ از پیش فرض‌ها، امری جهانشمول و احساسی انسانی و مشترک را در مخاطب زنده می‌کند که منطقاً به سبب بداعت و ناب بودنش از اصالت و ارزش بسیار زیادی برخوردار است.

در نتیجه با این رویکرد می‌توان پذیرفت که در ساختن تجربه دینی در اثر نمایشی فرم اثر از موضوع آن اهمیت بیشتری دارد. موضوع اغلب با بخش خودآگاه مخاطب ارتباط پیدا می‌کند و با داستان پیوند دارد. اما فرم و عناصری که آن را می‌سازد، مثل زاویه دوربین، نورپردازی، فضاسازی بصری و صوتی، در ناخودآگاه و درون مخاطب که جایگاه تجربه دینی است اثر می‌گذارد.

کتابخوانی اهل تئاتر یا گریز از بیچارگی

پنجره‌ای رو به دیوار

رضا آشفته
منتقد

این روزها که کرونا بلای جان انسان‌های روی زمین شده و کسب و کارها را به تعطیلی کشیده و شاید از همه بیشتر بر اهالی تئاتر آسیب زده اما از آن سو موجبات کتابخوانی را در سطح گسترده‌ای برایشان فراهم کرده است. در میان اهالی تئاتر مدام از خواندن کتاب و رد و بدل شدن کتاب صحبت می‌شود و دوستان کتابفروش و ناشران کتاب نیز بر رونق فروش کتاب بویژه نمایشنامه‌ها و کتاب‌های نظری و تاریخی در زمینه تئاتر می‌گویند و در میان این همه ناخوشایندی این خبر خوشایند امیدواری و حس خوب زیستن در میان اهالی تئاتر را یادآوری می‌کند. اینان که حالا به هر کاری مشغولند که چرخ زندگی را بگردانند اما در این بلبشو همچنان وفادار به کار فرهنگی‌اند و می‌دانند در این فرصت پیش آمده نباید از تغذیه روح و ذهن خود غفلت کنند و مطالعه کتاب‌ها خود بهترین راه برای چنین منظوری است و چه بهتر از اینکه به اصطلاح کتاب‌ها و نمایشنامه‌های نخوانده را در این وقت مقتضی و فرصت پیش رو که کاملاً نیز تحمیلی و از سر ناچاری است، بخوانند.

بدرستی کتاب زمینه‌های رشد درونی را در هر شخصیتی ممکن می‌سازد و هنرمندان تئاتر نیز که باید علاوه بر کتاب‌های تخصصی مدام با ادبیات نمایشی و داستانی و شعر سروکله بزنند، همچنین نباید از کتاب‌های روان شناسی، جامعه شناسی، فلسفه، عرفان، سیاست، اقتصاد، تاریخ و... غافل شوند. یک کارگردان زمانی می‌تواند بهترین تحلیل را روی صحنه ببرد که شناخت نسبی از خود، اجتماع و هستی داشته باشد و یک نمایشنامه نویس در پردازش درست و چند لایه آدم‌ها و موقعیت‌های نمایشی است که می‌تواند تماشاگر را به فکر کردن و کشف و القای نکته‌ای بارز پای یک اثر نمایشی بنشاند. یک بازیگر در کشف درست آدم‌هاست که می‌تواند در بروز رفتارهای درست و حیرت آور تماشاگران را میخکوب کند و دیگر عوامل تئاتر نیز به نوبه خود باید برخوردار از سواد تخصصی و عمومی باشند که بتوانند در ارائه هنر خود با نوآوری کارشان را همراه کنند. هنر تئاتر هنری سنگین و چندجانبه است و کسانی در آن موفق ترند که حتماً برخوردار از دامنه مطالعات وسیع و به هم پیوسته‌ای هستند که می‌توانند برای هر کلمه آورده به صحنه دلایل و تحلیل‌های چند گانه‌ای را ارائه کنند و برای یک بستر نمایشی به‌دنبال ایجاد فضای چند لایه‌اند.

حالا به هر تقدیر از سر بدشانسی یا قهر طبیعت یا هر وانموده دیگری، این بلا گریبانگیر است و تهدیدی برای روزهای سخت خواهد بود اما کتاب و کتابخوانی یک راه گریز برای فراموشی همه چیز است یعنی ضمن آنکه اهالی پر جنب و جوش تئاتر را به تفکر و یکجانشینی وامی دارد و تضمینی برای تداوم حیات است خود یک بار تضمینی برای گذر از این روزهای پرملال است و تنوع در محتوای کتاب‌ها نیز به گونه‌ای تنوع در زندگی و ایجاد ضرباهنگ در تداوم زندگی را رقم خواهد زد. یک تئاتری اصیل و با فرهنگ همیشه با کتاب مأنوس است اما این فرصت نیز به گونه‌ای دیگر فرصت کتابخوانی را برایشان دو چندان کرده است.

کتاب یار مهربان و رفیق تنهایی هاست و آدمی که بیشتر خوانده باشد می‌داند که هیچ نمی‌داند و همین گستره دانایی زمینه فرزانگی حقیقی را با تشنگی بسیار برای سیراب شدن پیش روی هر کسی می‌گذارد و اهالی تئاتر نیز که به‌دنبال حقیقت برآمده‌اند به ناچار برای آنکه بتوانند از بار کاهلی و بیچارگی القا شده از روزگار نامأنوس بکاهند؛ یکی از بهترین راه‌هایش همین مرور و خواندن کتاب‌هایی است که دانسته هایشان را به شکل روزافزونی بیشتر می‌کند و همین خود زمینه ساز فعالیت‌های پویاتر و خلاق‌تر را ممکن می‌سازد. پس باید این فرصت را غنیمت شمرد و کتاب را با مهر بیشتری پذیرفت که پیامدش در هنر هنرمند باورنکردنی است.

کتابی برای شناخت بهتر واقعه کربلا

پیشنهاد

«آینه در کربلاست» عنوان کتابی پژوهشی و نگارشی نو در بازشناخت نهضت عاشورا و نوشته محمدرضا سنگری است که به همت نشر قدیانی در اختیار علاقه‌مندان قرار گرفته است. این کتاب به گروه سنی یا طیف خاصی محدود نمی‌شود و همه دوستداران امام حسین(ع) می‌توانند برای درک بیشتر واقعه کربلا به سراغ مطالعه‌اش بروند.

«آینه در کربلاست» ترکیبی از روایت، تطبیق، تحلیل و تذکر، سیر تاریخی و همچنین حوادث و رویدادهای واقعی کربلا به شمار می‌آید. کتاب در ۴۱ فصل نوشته شده که مطالب آن مخاطب را در برابر دو مسأله مهم قرار می‌دهد؛ نخست چگونگی وقوع این حادثه دینی- تاریخی مهم و دوم چرایی حادث شدن آن را شرح می‌دهد. اما همان‌طور که در خود کتاب هم به نقل از سنگری آمده: «در پایان هر بخش، نکته‌ها و آموزه‌هایی ارائه شده‌اند که فرصتی برای عبرت آموزی و تنبیه و تذکر است.»

نویسنده در چگونگی تألیف این کتاب از روشی مبتنی بر قرآن بهره برده، درست همان گونه که در کتاب آسمانی‌مان به طرح قصص و سرگذشت اقوام، تمدن‌ها و رویدادها همواره به عبرت‌آموزی، تذکر و موعظه توجه شده، او نیز در «آینه در کربلا» این مسائل را مد نظر داشته است. «زمینه‌های نهضت»، «در آستانه حرکت به سرزمین عراق»، «کاروان در کربلا»، «آغاز نبرد عاشورا»، «نماز ظهر عاشورا»، «به میدان رفتن امام»، «رویدادهای پس از شهادت»، «غارت و آتش زدن خیمه‌ها»، «دفن شهیدان کربلا»، «خرابه شام» و «بازگشت کاروان» عناوین برخی از بخش‌های این کتاب هستند. اما درباره محمدرضا سنگری هم بد نیست بدانید که این نویسنده و پژوهشگر نه تنها در عرصه کتاب، بلکه در حیطه فرهنگ هم تا به امروز مسئولیت‌های متعددی بر عهده داشته است.

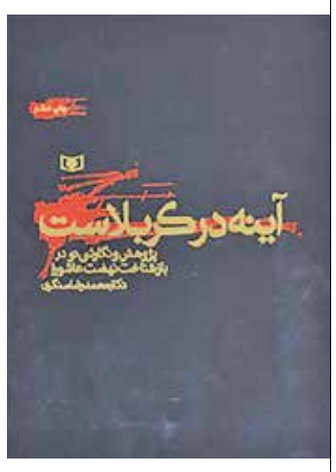

او مدتی ریاست گروه برنامه‌ریزی و تألیف کتاب‌های درسی زبان و ادبیات فارسی را برعهده داشته است. این نویسنده، پژوهشگر و شاعری شناخته شده در حیطه ادبیات انقلاب اسلامی و همچنین ادبیات دینی و عاشورایی نیز به شمار می‌آید.

■ **آینه در کربلاست**
■ **نویسنده: محمدرضا سنگری**
■ **ناشر: قدیانی**

هنرمندان در فضای مجازی

مرگ تلخ علی سلیمانی باعث شد که هنرمندان از این بازیگر سینما، تلویزیون و تئاتر بنویسند، با تلخی، با خشم، با نگرانی از مرگ هنرمندان و انسان‌هایی بنویسند که این روزها به خاطر کرونا از میان ما رفتند.

■ **خداحافظی تلخ**

روز قبل از درگذشت علی سلیمانی خبرهای خوبی از بهبود این هنرمند به‌گوش می‌رسید همسر این هنرمند این خبرها را هم در صفحه شخصی خودش و هم به رسانه‌ها اعلام کرد. اما صبح ۲۱ مرداد خبر تلخ درگذشت این هنرمند منتشر شد. خبری که بازتاب گسترده‌ای بین هنرمندان داشت. نقطه مشترک این خبرها انتقاد به کمبود واکسن و عدم برنامه ریزی درست برای این امر بود. نوید محمدزاده، سعید روستایی، مهتاب کرامتی، ملیکا شریفی‌نیا، حسین سلیمانی، سعید آقاخانی، عباس غزالی، جواد عزتی و دیگر هنرمندان از او نوشتند. صفحه بهرام بیضایی که صفحه‌ای برای پاسداشت یک عمر فعالیت هنری این پژوهشگر، نویسنده و کارگردان است به یاد علی سلیمانی سکانس فیلم «سگ کشی» با بازی علی سلیمانی را منتشر کرد. شهره لرستانی که خود این روزها به‌دلیل ابتلا به کرونا در بیمارستان بستری است هم برای سلیمانی نوشت: «صبح امروز که در بخش آی‌سی‌یوی مبتلایان به کرونا چشم‌هام رو باز کردم، احساس کردم رنگ آسمان تهران آبی است. بعد از سه روز کمی صبحانه خوردم و به رسم همیشه اخبار روز را از موبایلم پی گرفتم.... دوست و همکار عزیز و هنرمندم علی سلیمانی بر اثر کرونا امروز از میان همین آسمان آبی گذشت و به سمت خالق هستی، شتافت. من زیر اکسیژنم یکی از ریه هام سی درصد و دیگری پنجاه درصد درگیر کرونای دلتاست.... بدن و سرو گردن و گلو و حتی گوشهایم (مثل سال‌های دوربچگی) دردناک هستند.... حال علی را می‌فهمم....
هر جا هست، برای او از خداوند مهربان، شادی روح و برای خانواده محترمش و اهالی هنر و هنردوستان، صبر آرزو دارم..... آیا.. نشان.. قد من هم.. ناتمام خواهد... ماند؟... بیماری و مرگ برادران بهم پیوسته‌اند... من از مرگ نمی‌ترسم، اما از ناتمام ماندگی وبی سرانجامی و قدرت تأثیرگذاری نداشتن، چرا.»

■ **چهره‌ها**

فرهاد حسن‌زاده نویسنده کودک و نوجوان که برنده جوایزی از جشنواره‌های داخلی و خارجی است، روزهای کرونایی برای نوجوانان کارگاه آموزشی داستان‌نویسی برپا کرد. او در صفحه خود شرحی از این کارگاه داده و خبر داده که بزودی با این نوجوانان نشریه «بچه‌های ماه» را منتشر خواهد کرد: «می‌دیدم داستان‌ها و شعرهایی دارند که باید منتشر شود و نشریات هم کم و محدود هستند. همان موقع بود که ضرورت ایجاد یک نشریه جرقه زد. نشریه‌ای از خود نوجوان‌ها، برای نوجوان‌ها. نشریه‌ای مجازی بدون دفتر و دستک و آقابالاسر. این ایده نیز شوری برانگیخت. خودشان شدند همه کاره و من ایستادم به‌نظاره و راهنمایی. حالا یک ماه است که در گروه «بچه‌های ماه» و گروه‌های تخصصی ولوله برپاست. قرار است اولین شماره در اوایل شهریور به بار بنشیند.»

اسدالله یکتا بازیگر سینمای ایران در صفحه خود فیلمی از مراسم یادبود ارشا اقدسی گذاشته است و نوشت: «ارشا اقدسی عزیز دقایقی پیش به خاک سپرده شد. برو بالا ارشا برو که زمین جای تو نیست... اصلاً ستاره‌ای که به زمین فرو افتد که دگر ستاره نیست... تنها خواهشی دارم از تو؛ چو از این کویر وحشت به سلامتی گذشتی، به شکوفه‌ها به باران برسان سلام ما را...»

داریوش مؤدبیان هم با انتشار کتاب «تماشاخانه» نوشته علی نصیریان نوشت: «تابستان سال ۱۳۵۳ تمرین نمایش «بنگاه تئاترال»، نوشته و کارگردانی استاد علی نصیریان را آغاز کردیم... بله، چهل و هفت سال پیش، در چنین روزهایی بود که هر روز سخت کار می‌کردیم.»

■ **چه خبر**

خانه کتاب و ادبیات خبر داده است که شعرخوانی عاشورایی «قیامتِ دنیا» برگزار می‌شود و در یکشنبه ۲۴ مرداد ساعت ۱۸ میزبان شاعران خواهد بود. در این برنامه علی انسانی، مرتضی امیری، امیری اسفندقه، رضا اسماعیلی، محمدجواد آسمان، سعید بیابانکی، زهیر توکلی، محمود حبیبی کسبی، علی داوودی، عبدالرحیم سعیدی‌راد، میلاد عرفانپور، احمد علوی، مصطفی محدثی خراسانی، جواد محقق، علی محمد مؤدب، امید مهدی‌نژاد و فریبا یوسفی شاعرانی هستند که در «قیامت دنیا» حضور دارند.

■ **تازه‌های نشر**

نشر ثالث در صفحه خود عکس کتاب «آخرین انار دنیا» نوشته بختیار علی با ترجمه مریوان حلبچه‌ای گذاشته و در مورد آن نوشته است: «بسیاری از منتقدان، آخرین انار دنیا را بهترین و کامل‌ترین رمان در ادبیات کرد می‌دانند. چنانچه بخواهیم ترجمه به زبان‌های مختلف را معیاری برای جهانی شدن یک رمان بدانیم، آخرین انار دنیا رمانی جهانی است چراکه تاکنون به زبان‌های آلمانی، روسی، انگلیسی، عربی، یونانی، ترکی و اخیراً هم اسپانیایی برگردان شده و هنوز هم در نشریات ادبی دنیا نقدهایی می‌خورد... با رمان فوق‌العاده قوی و تکنیکی روبه‌رو هستیم که بختیار علی، هرچند جنگ و تبعات آن را دستمایه اصلی داستانش کرده اما به تمام مسائل بنیادی زندگی بشر از مرگ و تنهایی و خدا و زیبایی گرفته تا خیانت و تکثیر متشابه انسان‌ها در یکدیگر نیز پرداخته و شگفتا که در انتهای داستان هم، هیچ انسانی را محکوم و مجرم یا عاری از خطا نمی‌داند. قالب داستان بر رئالیسم جادویی استوار است.»

کتیبه زخم

عبدالرحیم سعیدی‌راد
شاعر

غوغایی در قلب زمین برپا شده بود. همه کائنات چشم به لب‌های خورشید نینوا دوخته بودند. تمام کربلا تنها یک جمله شده بود: آیا کسی هست مرا یاری کند؟
در عالم بالا ولوله‌ای افتاده بود اما در زمین، سکوت بود و سکوت.
در سکوتی که همه مُلک عدم را برداشت
ناگهان کودک شش ماهه علم را برداشت
و به ناگاه صدای نازک نوزادی به یاری آمد و از دستان حضرت خورشید بالا رفت.
صدای مهربانی در دشت طنین انداخت: اگر به من رحم نمی‌کنید، به این طفل رحم کنید. از سمت سیاهی؛ پاسخی به شکل تیری سه شاخه حرکت کرد. طفل شیرخواره پرپر شد و آنقدر بال و پر زد تا کبوتر شد. ای شش ماهه‌ترین سرباز امام، تو کوچک‌ترین سرباز عاشورا لقب گرفته‌ای؛ اما کسی که سپر جان امام باشد بزرگ است. بزرگتر از آنهایی که دیدند و سکوت کردند. بزرگتر از همه آنهایی که به امام نامه نوشتند اما از دشمن امان نامه گرفتند. بزرگتر از آنهایی که می‌توانستند، اما به یاری نیامدند.
قربان گلوی پاره‌ات یا علی اصغر!

منابع نهضت عاشورا-۶

ابن کثیر، روایتگری تاریخ عاشورا به منظور تحریف

آیین

اسماعیل علوی
دبیر پایداری

عمادالدین ابوالفداء اسماعیل بن عمر بن کثیر قرشی (۷۷۴ - ۷۰۱ ه.ق) یکی دیگر از چهره‌های برجسته مکتب تاریخ‌نگاری شام است که در کتاب مشهورخود «البدایه والنهایه» گزارش حادثه کربلا را به نقل از ابو مخنف و سایرین آورده است. وی برغم آنکه از پیروان ابن تیمیه بود و با تشیع ضدیت آشکاری داشت، از امامان شیعه به احترام یاد کرده و از مقام آنان بویژه امام حسین(ع) تجلیل، حتی قاتلان آن حضرت(ع) را لعن کرده است. وی یک جلد از کتاب چهارده جلدی البدایه والنهایه را به امام حسین(ع) و تاریخ عاشورا اختصاص داده که در بین مورخین شامی طولانی‌ترین گزارش است. ابن کثیر با رویکردی کاملاً سیاسی به قیام امام حسین(ع) نگریسته واز آن اقدامی برای کسب قدرت یاد کرده است. از این رو گزارش متفاوتی از نهضت حسینی(ع) ارائه داده واشتباهات ابن عساکر مبنی بر مراودات امام حسن و امام حسین(ع) با معاویه و دریافت صله از وی را پایه تفسیرهای تاریخی خود قرار داده است. همچنین وی با نقل روایاتی سعی کرده تا عمربن سعد را فردی مصلح، دوستدار صلح با رفتاری توأم با مدارا معرفی کند. این دیدگاه کم و بیش در کتب تاریخ‌نگاری شیعه نیز راه یافته و از وی چهره‌ای نرم خو و مخالف خشونت ترسیم شده است. حال آنکه روایات دیگری به نقل از سایر مورخین همانند؛ شیخ مفید، خوارزمی، مقرم و... در دست است که خلاف آن را به اثبات می‌رساند. در علت این گونه روایت‌های ابن کثیر می‌توان فرضیاتی را پیش کشید. از جمله اینکه عمر بن سعد فرزند سعد بن ابی وقاص یکی از صحابی مورد احترام اهل سنت وعضو شورای شش نفره تعیین عمر بن خطاب بعد از خلیفه اول به جانشینی وی است. از آنجایی که سیره سعد بن ابی وقاص مورد پیروی عامه اهل سنت است، ابن کثیر به منظور مصون داشتن وی از آسیب دخالت کسان او در قتل زاده رسول خدا(ص) اینگونه روایت ها را در کتاب خود آورده است. ابن کثیر در میان تاریخ‌نگاران مکتب شام بیش از بقیه دیدگاه‌های سیاسی خود را در روایت تاریخ دخالت داده، مواردی را حذف و مواردی را تبدیل و تحریف کرده است. موضوعی که براین فرض صحه می‌گذارد حمله ابن کثیر در پایان گزارش‌های خود از واقعه عاشورا، علیه شیعه وبه تعبیر خود روافض است. وی با غیر معتبر دانستن گزارش‌های شیعه از حادثه عاشورا، راویان شیعی از واقعه کربلا را ناآگاه معرفی می‌کند. از آنجایی که مکتب تاریخ‌نگاری شام متأثر از سلایق فکری و مذهبی عصر خود بوده و تمایل حاکمان در گزارش‌های خود از واقعه کربلا را دخالت داده است، نمی‌تواند تصویرگر کامل و جامعی از این رخداد تاریخی باشد. از این رو لازم است گزارش‌های راویان این مکتب تاریخ‌نگاری با روایت‌های سایر تاریخ‌نگاران از مکاتب عراق، حجاز و... مقایسه شده وبه ورطه یکسو نگری گرفتار نشود. کما اینکه مکتب تاریخ‌نگاری شام به‌دلیل آغشته بودن به مواضع سیاسی در قرن‌های هشتم، نهم ودهم به‌منظور حفظ اعتبار ووثاقت تاریخ‌نگاری، خود را محدود به پرداختن به تاریخ محلی کرده و مورخانی همچون؛ اربیلی، هروی، ابن حورانی، ابن طولون و.... اقدام به تألیف تاریخ اماکن واشخاص و حوادث کردند.

عکس نوشت

اجرای تعزیه مسلم بن عقیل(ع) روز گذشته با رعایت پروتکل‌های بهداشتی برگزار شد. خبرگزاری تسنیم گزارشی از اجرای «تعزیت خورشید» در فضای باز میدان آزادی منتشر کرده است. این مجلس تعزیه خوانی به همت سازمان فرهنگی هنری شهرداری تهران برگزار می‌شود.